

Artykuł trzeci

SAKRAMENT EUCHARYSTII

I. Eucharystia - źródło i szczyt życia Kościoła

1324 Eucharystia jest "źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego" ¹³⁰ "Inne zaś sakramenty, tak jak wszystkie kościelne posługi i dzieła apostołstwa, wiążą się ze świętą Eucharystią i do niej zmierzają. W Najświętszej bowiem Eucharystii zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha" ¹³¹ .

1325 "Eucharystia oznacza i urzeczywistnia komunie życia z Bogiem i jedność Ludu Bożego, przez które Kościół jest sobą. Jest ona szczytem działania, przez które Bóg w Chrystusie uświęca świat, a równocześnie szczytem kultu, jaki ludzie w Duchu Świętym oddają Chrystusowi, a przez Niego Ojcu" ¹³² .

1326 W końcu, przez celebrowanie Eucharystii jednoczymy się już teraz z liturgią niebieską i uprzedzamy życie wieczne, gdy Bóg będzie wszystkim we wszystkich ¹³³ .

1327 Eucharystia jest więc streszczeniem i podsumowaniem całej naszej wiary. "Nasz sposób myślenia zgadza się z Eucharystią, a Eucharystia ze swej strony potwierdza nasz sposób myślenia" ¹³⁴ .

II. Jak jest określana Eucharystia?

1328 Wielość nazw, jakimi jest określany ten sakrament, wyraża jego niewyczerpane bogactwo. Każda z nich ukazuje pewien jego aspekt. Nazywa się go: *Eucharystią*, ponieważ jest dziękczynieniem składanym Bogu. Greckie wyrazy *eucharistein* (Łk 22,19; 1 Kor 11, 24) i *eulogein* (Mt 26, 26; Mk 14, 22) przypominają żydowskie błogosławieństwa, które - szczególnie podczas posiłku - wychwalają dzieła Boże: stworzenie, odkupienie i uświęcenie.

1329 *Wieczera Pańska* ¹³⁵, ponieważ chodzi o *Ostatnią Wieczera*, którą Chrystus spożył ze swymi uczniami w przeddzień męki, i zapowiedź *uczty godów Baranka* ¹³⁶ w niebieskim Jeruzalem.

Łamaniem Chleba, ponieważ ten obrzęd, charakterystyczny dla posiłku żydowskiego, został wykorzystany przez Jezusa, gdy błogosławił i dawał uczniom chleb jako gospodarz stołu ¹³⁷, zwłaszcza podczas Ostatniej Wieczery ¹³⁸. Po tym goście uczniowie rozpoznają Jezusa po Zmartwychwstaniu ¹³⁹. Pierwsi chrześcijanie będą w ten sposób nazywać swoje zgromadzenia eucharystyczne ¹⁴⁰. Oznacza to, że wszyscy, którzy spożywają jeden łamany Chleb Chrystusa, wchodzi w wspólnotę z Nim i tworzą w Nim jedno ciało ¹⁴¹.

Zgromadzeniem eucharystycznym (synaxis), ponieważ Eucharystia jest w zgromadzeniu wiernych, które jest widzialnym znakiem Kościoła ¹⁴².

1330 *Pamiętką Męki i Zmartwychwstania Pana*.

Najświętszą Ofiarą, ponieważ uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela i włącza w nią ofiarę Kościoła. Używa się także nazwy *ofiara Mszy świętej*, "*ofiara pochwalna*" (Hbr 13, 15) ¹⁴³, *ofiara duchowa* ¹⁴⁴, *ofiara czysta* ¹⁴⁵ i *Święta*, ponieważ dopełnia i przewyższa wszystkie ofiary Starego Przymierza.

Świętą i Boską liturgią, ponieważ celebrowanie tego sakramentu zajmuje centralne miejsce w

całej liturgii Kościoła i jest jej najgłębszym wyrazem. W tym samym znaczeniu nazywa się również ten sakrament celebrowaniem świętych Misteriów. Mówi się także o *Najświętszym Sakramencie*, ponieważ jest to sakrament sakramentów. Nazwa ta odnosi się szczególnie do postaci eucharystycznych przechowywanych w tabernakulum.

1331 *Komunią*, ponieważ przez ten sakrament jednoczymy się z Chrystusem, który czyni nas uczestnikami swojego Ciała i swojej Krwi, abyśmy tworzyli z Nim jedno ciało ¹⁴⁶. Nazywa się jeszcze Eucharystią *rzeczami świętymi* (*ta hagia; sancta*) ¹⁴⁷ i jest to pierwotne znaczenie "komunii świętych" (świętych obcowania), o której mówi Symbol Apostolski. Nazywa się ją również *chlebem aniołów, chlebem z nieba, lekarstwem nieśmiertelności* ¹⁴⁸, *wiatykiem*...

1332 *Mszą świętą*, ponieważ liturgia, w której dokonuje się misterium zbawienia, kończy się posłaniem wiernych (*missio*), aby pełnili wolę Bożą w codziennym życiu.